

Пізня осінь

Нестор Чир

Похолодніло... Інеєм запахло.
Загусло диво в крапельках живиці.
Сумним докором вітер в горах ахнув —
І зашептались сосни та ялиці.

Похолодніло... Неба грізна просинь
Над видноколом піниться і тане,
А ген спізнілі журавлі голосять
Прощальну пісню в мареві світання.

Похолодніло... Даленіють звуки...
Бредуть Чумацьким Шляхом тьмяні зорі...
...І ми з тобою на краю розлуки
Пливем у безвість, мов човни у морі.